

Infrastructura în materie de baraje din țările în curs de dezvoltare

Rezoluția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 referitoare la finanțarea consolidării infrastructurii în materie de baraje în țările în curs de dezvoltare (2010/2270(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la strategia energetică a Băncii Mondiale pentru țările în curs de dezvoltare¹,
 - având în vedere Raportul din 2010 privind dezvoltarea mondială, intitulat „Dezvoltarea și schimbările climatice”,
 - având în vedere raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (PNUM) și al Organizației Mondiale pentru Meteorologie (WMP) din 2011 intitulat „Evaluare integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic. Rezumat pentru decidenți”,
 - având în vedere al treilea Raport mondial al Organizației Națiunilor Unite cu privire la punerea în valoare a resurselor de apă, publicat în 2009,
 - având în vedere raportul din 2008 al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) și al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), intitulat „Situația din țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accesul la energie”,
 - având în vedere raportul din 2007 al Proiectului pentru baraje și dezvoltare al UNEP intitulat „Baraje și dezvoltare: practici relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional. Un compendiu al practicilor relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional în materie de baraje și alternative la acestea”,
 - având în vedere raportul final din 2000 al Comisiei Mondiale a Barajelor intitulat „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii”, din 16 noiembrie 2000,
 - având în vedere raportul Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu intitulat „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice” din 8 noiembrie 2010,
 - având în vedere raportul din 2008 al UNEP intitulat „Apa dulce, în pericol. Asia de Sud. Evaluarea vulnerabilității resurselor de apă dulce la schimbările de mediu”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0213/2011),
- A. întrucât, potrivit estimărilor actuale, există peste 50 000 de baraje de mari dimensiuni, 100 000 de baraje de dimensiuni medii și un milion de baraje de mici dimensiuni în întreaga lume;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0067.

- B. întrucât standardele internaționale definesc un baraj de mari dimensiuni ca fiind mai înalt de 15 metri, iar un baraj de mici dimensiuni, în general, ca fiind mai mic de 15 metri;
- C. întrucât, în perioada 1999-2001, s-au construit în Asia aproximativ 589 de baraje de mari dimensiuni, iar din 2006 au fost proiectate sau sunt în faza de construcție 270 de baraje de 60 de metri sau mai mult;
- D. întrucât autorizația de construire a celui mai mare al treilea baraj din lume, Belo Monte din Brazilia, a fost acordată în ciuda unor preocupări de mediu serioase, întrucât barajul va inunda 500 de kilometri pătrați, aducând astfel daune importante ecosistemului și biodiversității inestimabile ale Amazonului și forțând 50 000 de persoane, în special localnici, să se mute;
- E. întrucât Banca Europeană de Investiții a fost implicată în mai multe proiecte de baraje de mari dimensiuni, inclusiv în Asia (în țări precum Laos și Pakistan);
- F. întrucât apa este vitală pentru agricultură, numai 5% din teritoriul cultivat al Africii fiind irigat, mai puțin de 10% din potențialul hidroelectric fiind exploatat și numai 58% dintre africani având acces la apă potabilă;
- G. întrucât slaba gestionare a bazinelor de apă ale Africii a dus la eroziunea excesivă a solului, creșterea excesivă a costurilor tratării apei, înnămolirea rapidă a rezervoarelor, declinul vieții economic și întreruperea aprovizionării cu apă;
- H. întrucât proiectele hidroelectrice de mari dimensiuni reprezintă 25 % din creditele de reducere a emisiilor propuse în cadrul Mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM);
- I. întrucât dezvoltarea infrastructurii decentralizate a apei este o cerință prealabilă pentru securitatea apei în Africa și pentru îndeplinirea țintelor în cadrul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; întrucât este necesară îmbunătățirea metodelor de stocare a apei, pentru a asigura o aprovizionare sigură cu apă în timpul perioadelor de secetă și pentru a reține apa excesivă în perioadele de inundații; întrucât media capacității de stocare pe cap de locuitor în Africa este de aproximativ 200 de metri cubi pe an, mult mai mică decât în țările în curs de dezvoltare din alte regiuni;
- J. întrucât, din 2007 până în 2008, sprijinul acordat infrastructurii asociate comerțului a crescut considerabil (cu până la 75 %) și, deși angajamentele au cunoscut o fluctuație semnificativă în acest domeniu, cifra din 2008 de aproape 5 miliarde de euro în total reprezintă un record;
- K. întrucât Banca Mondială este finanțatorul extern cel mai important în sectorul apei, cu un portofoliu de 20 de miliarde USD în proiecte în domeniul apei aflate în curs de execuție în peste 100 de țări;
- L. întrucât barajele, care modifică în mod fundamental cursurile de apă și utilizarea resurselor naturale, au un impact semnificativ asupra comunităților umane, asupra ecosistemelor și a biodiversității de pe malul râurilor și de pe terenurile umede;
- M. întrucât raportul Comisiei Mondiale a Barajelor din 16 noiembrie 2000 a conchis că, nu numai că barajele de mari dimensiuni nu au reușit să producă atât de multă energie electrică sau să furnizeze atât de multă apă ori să controleze inundațiile într-o măsură atât

de mare cât era prevăzut, dar ele au avut un impact social și de mediu imens, iar eforturile de reducere a acestor impacturi au eșuat în mare parte;

- N. întrucât rezervoarele barajelor emit gaze cu efect de seră, inclusiv metan, din cauza putrezirii vegetației;
- O. întrucât ONU preconizează că, până în 2050, 2 miliarde de oameni vor trăi sub amenințarea unor inundații ce pot provoca pagube uriașe,
- P. întrucât Comisia Mondială a Barajelor estimează că circa 40-80 de milioane de persoane au fost strămutate din cauza barajelor în întreaga lume;
- Q. întrucât Comisia Mondială a Barajelor a concluzionat că barajele de mari dimensiuni au dus în multe cazuri la pierderea semnificativă și ireversibilă a speciilor și ecosistemelor; și întrucât înțelegerea, protejarea și refacerea ecosistemelor la nivelul bazinelor hidrografice sunt esențiale pentru stimularea dezvoltării umane echitabile și bunăstarea tuturor speciilor,
 1. consideră că, la nivel global, niciun alt fenomen natural nu s-a dovedit mai distructiv în materie de pagube sau pierderi de vieți omenești decât inundațiile din ultimul secol, în pofida sumelor de ordinul miliardelor de dolari cheltuite pentru gestionarea inundațiilor;
 2. subliniază faptul că apa este o resursă naturală deficitară, care presupune realizarea unei analize a echității alocării sale; prin urmare, evidențiază faptul că regândirea gestionării resurselor de apă dulce, în contextul schimbărilor climatice, este, fără îndoială, o provocare esențială pentru întreaga lume;
 3. subliniază că s-a înregistrat o creștere documentată în ceea ce privește frecvența inundațiilor grave din a doua jumătate a secolului XX și că inundațiile se vor dovedi a fi o problemă critică în deceniile următoare;
 4. constată că țările cel mai puțin dezvoltate sunt cele mai vulnerabile în fața efectelor inundațiilor; susține recomandările PNUM pentru a face față inundațiilor, conform cărora gestionarea îmbunătățită a terenurilor trebuie combinată cu metode de stocare îmbunătățite care să se bazeze pe cunoștințe tradiționale dar și pe informații științifice mai noi; susține reabilitarea și refacerea ecosistemelor critice, de la păduri la terenuri umede, care pot mări rezervele de apă și pot juca rolul de tampon împotriva fenomenelor climatice extreme precum inundațiile;
 5. subliniază că încălzirea globală va afecta graficele precipitațiilor și are un impact asupra ghețarilor și gheții, reprezentând, prin urmare, o provocare tot mai mare din punctul de vedere al securității alimentare;
 6. de asemenea, constată că, pe fondul accelerării topirii ghețarilor, cu precădere în Himalaya și în Anzi, regiunile montane sunt amenințate din ce în ce mai mult de inundații și avalanșe; subliniază, cu toate acestea, că topirea ghețarilor nu este singurul factor care afectează cursurile de apă în Himalaya și că determinanți sunt și calendarul și intensitatea musonului, alte precipitații și în special practicile de utilizare a terenurilor precum despădurirea, pășunatul excesiv, sistemele agricole și tipurile de așezări; în mod special, subliniază că, frecvent, despăduririle măresc rata și viteza cu care cursurile de apă se varsă în canalele principale, în timp ce inundațiile cauzate de ruperea barajelor lacurilor

glaciare (fenomene GLOF) sunt deseori exacerbate de practicile nedurabile de utilizare a terenurilor ;

7. consideră esențială adoptarea unei strategii multidirecționale în materie de inundații în regiunile cu risc critic de inundare, reprezentat de lacurile glaciare instabile, agravat de efectele încălzirii globale asupra graficelor precipitațiilor și de depozitele de carbon negru, care accelerează retragerea ghețarilor; în consecință, regretă lipsa totală a măsurilor de prevenire a inundațiilor în multe dintre țările cel mai slab dezvoltate, dar lansează un avertisment împotriva obiceiului de a se baza pe barajele de mari dimensiuni pentru a face față daunelor cauzate de inundații, în special în acest context al schimbărilor climatice, în care fenomenele de precipitații extreme pot să mărească intensitatea și frecvența viiturilor, sporind astfel preocupările legate de siguranța barajelor;
8. subliniază că trebuie evaluat impactul construirii de baraje asupra cursurilor de apă, asupra drepturilor de acces la resursele de apă și fluviale, și dacă barajele vor dezrădăcina așezările existente, vor perturba cultura și sursele de existență ale comunităților locale sau vor sărăci ori degrada resursele de mediu;
9. subliniază că, în raportul său intitulat „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii” din 16 noiembrie 2000, Comisia Mondială a Barajelor a conchis că rentabilitatea economică a proiectelor de mari dimensiuni rămâne insesizabilă, întrucât costurile de mediu și sociale ale barajelor de mari dimensiuni au fost luate în considerare în mod inadecvat din punct de vedere economic;
10. arată că retragerea ghețarilor antrenează extinderea rapidă a lacurilor glaciare naturale, astfel încât acestea riscă să se transforme în revărsări de lacuri glaciare (cunoscute sub denumirea de fenomene „GLOF”); salută prioritatea pe care programul pentru Asia de Sud al Instrumentului global de reducere a dezastrelor și de redresare, în parteneriat cu Strategia internațională a ONU de reducere a riscurilor de dezastre, au acordat-o chestiunii fenomenelor GLOF;
11. reamintește catastrofa tragică din 1941, când orașul Huaraz din Peru a fost distrus în urma ruperii unui baraj glaciatic, eveniment soldat cu 4 500 de morți;
12. atrage atenția asupra faptului că inundațiile din țările cel mai puțin dezvoltate amenință nu numai viețile, ci și dezvoltarea regiunilor; reamintește că un fenomen GLOF, care a avut loc în 1985 și care a avut la origine un lac glaciatic din Khumbu Himal, Nepal, a distrus proiectul Namche Small Hydel aproape finalizat;
13. subliniază că ICIMOD (Centrul Internațional pentru Dezvoltare Montană Integrată) a identificat peste 8 000 de lacuri glaciare numai în Munții Hinduș - Himalaya, 303 dintre acestea, în virtutea situației lor și a instabilității pereților lor naturali care acționează ca baraje (morene), fiind considerate ca fiind potențial periculoase;
14. subliniază că, în Asia de Sud, aproximativ 1,3 miliarde de oameni depind de cele 10 sisteme hidrografice perene identificate, care sunt alimentate de precipitațiile și scurgerile de la topirea zăpezii și de ghețarii din Munții Himalaya; îndeamnă UE să plaseze regiunea între prioritățile sale, pentru a preveni viitoare catastrofe umanitare cauzate de frecvența tot mai crescută a riscurilor hidrologice;
15. de asemenea, accentuează faptul că, în țările cel mai puțin dezvoltate, zonele aflate în aval

prosperă de pe urma resurselor naturale ale bazinelor hidrografice și sunt unele dintre zonele agricole cele mai active și mai bogate din lume; reamintește faptul că creșterea economică rapidă a Chinei și Indiei se datorează, în parte, statutului lor comun ca principali producători mondiali de orez, cea mai mare parte a producției acestora fiind asigurată de bazinele hidrografice ale Gangelui, Yangtze și ale Fluviului Galben, toate aflate sub amenințarea fenomenelor GLOF);

16. ia act de faptul că sunt necesare investiții echilibrate în măsuri de gestionare a cererii și gestionare a terenurilor, de metode și instituții îmbunătățite de captare și stocare a apei, pentru a crește utilizările eficiente și durabile ale apei, pentru a atenua efectul inundațiilor și al perioadelor de secetă recurente și pentru a obține o securitate apei minimă ca platformă pentru dezvoltarea economică a Africii; solicită să se acorde prioritate investițiilor care se axează pe creștere, reduc sărăcia rurală, consolidează rezistența la schimbările climatice și adaptarea la acestea și stimulează cooperarea în bazinul hidrografic internațional;
17. ia act de faptul că nu se cunoaște nicio metodă de consolidare a lacurilor glaciare naturale, dar constată că raportul PNUM privind „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice” (2010) menționează metode alternative de reducere a efectelor unui fenomen GLOF prin utilizarea de sifoane și construcțiile de tuneluri și canale deschise în vederea reducerii nivelului apei din lacurile glaciare și prin controlarea debitului de apă din rețeaua hidrografică locală pentru a utiliza rezervorul de apă ca resursă;
18. este de părere că, dacă zonele agricole cu înalt potențial de producție nu sunt protejate de efectele inundațiilor, economiile emergente vor înregistra un declin abrupt în dezvoltare și o acutizare tot mai rapidă a problemei securității alimentare; reamintește că, dacă topirea ghețarilor din Himalaya va crește, în primă instanță, debitele apelor pentru 2-3 decenii, acestea vor scădea substanțial pe termen lung; consideră prin urmare esențială elaborarea de strategii de adaptare și combatere a secetelor în viitor;
19. este de părere că sunt necesare investiții în dezvoltarea capacității, întrucât existența unor instituții viabile de gestionare a apei pot asigura obținerea unor profituri durabile din investițiile pentru eficientizarea gestionării resurselor de apă și optimizează alocarea și utilizarea apei de către mai multe sectoare economice și dincolo de frontierele administrative și politice;
20. sprijină cu tărie recomandările CIB conform cărora ar trebui acordată prioritate optimizării performanței infrastructurii existente înainte de construirea oricăror proiecte noi; consideră că ar trebui realizate studii participative periodice pentru barajele existente în vederea evaluării chestiunilor care implică siguranța barajelor și posibilitatea dezafectării acestora;
21. subliniază că, în lipsa unor informații actualizate detaliate referitoare la zonele cu risc hidrologic, implementarea unor sisteme de avertizare rapidă, monitorizarea lacurilor glaciare și asigurarea unor măsuri practice destinate regiunilor montane pentru adaptarea la schimbările climatice și reducerea acestora se vor dovedi a fi o misiune imposibilă; sprijină inițiativa intitulată Himalayan University Consortium a universităților locale în vederea cooperării în cadrul unor noi studii științifice în acest domeniu;
22. ia act de faptul că majoritatea barajelor sunt proiectate pe baza unor date istorice ale fluxurilor de apă, presupunând că modelul acestora va rămâne neschimbat; subliniază că

schimbările climatice au creat mari incertitudini cu privire la parametrii de bază care afectează proiectele de baraje (întrucât schimbările climatice nu se referă doar la valori medii, ci și la valori extreme); subliniază, de asemenea, că există posibilitatea ca schimbările climatice să exacerbeze și mai mult problemele legate de sedimentare, a cărei acumulare în spatele acestor baraje privează, în același timp, câmpurile din aval de substanțele nutritive care sunt esențiale pentru fertilitatea solului;

23. semnaleză că cele mai multe infrastructuri majore, vitale pentru promovarea obiectivelor politice ale UE privind dezvoltarea durabilă și sporirea securității alimentare în virtutea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, sunt din ce în ce mai expuse riscului efectelor inundațiilor și trebuie protejate; recomandă ca agențiile de finanțare (agențiile de ajutor bilateral, băncile de dezvoltare multilaterale, agențiile de credit la export, BEI) să asigure faptul că orice opțiune de baraj pentru care este aprobată finanțarea provine dintr-un proces stabilit de comun acord de clasificare a alternativelor în ceea ce privește irigarea, stocarea apei și energia hidroelectrică și respectă orientările Comisiei Mondiale a Barajelor; semnaleză, în egală măsură, că hidrocentralele sunt, de asemenea, amenințate de viituri și avalanșe;
24. evedențiază faptul că sistemele de mici dimensiuni de stocare a apei pot crește rezistența la schimbările climatice, oferind soluții rentabile pentru alimentarea cu apă și reducerea efectelor secetei, și îmbunătățesc securitatea alimentară prin creșterea productivității agricole; subliniază că opțiunile de stocare de mici dimensiuni includ rezervoare în afara cursurilor de apă, rețele de rezervoare multifuncționale de mici dimensiuni și stocarea apei subterane;
25. subliniază că există foarte puține dovezi care să stabilească faptul că barajele de mari dimensiuni sunt singura soluție sau cea mai bună soluție la chestiunea energiei electrice, pentru că nu îmbunătățesc neapărat accesul la energie al persoanelor sărace și al secțiunilor vulnerabile ale societății;
26. reamintește obligațiile coerenței politicilor în serviciul dezvoltării; subliniază, de asemenea, că ar trebui acordată mai multă atenție impactului barajelor asupra populațiilor care locuiesc în aval, pentru care construirea de baraje ar putea duce la schimbări fundamentale, precum pierderea securității alimentare;
27. încurajează instituțiile financiare și UE să finanțeze dezvoltarea capacității și formarea în gestionarea îmbunătățită a terenurilor și în metode îmbunătățite de stocare a apei care iau în considerare cunoștințele științifice și tehnologice, precum și renașterea vechilor cunoștințe precum sistemele de irigare tradiționale, astfel cum este prevăzut în raportul PNUM „Ghețarii din munții înalți și schimbările climatice”; consideră că orice finanțare a UE trebuie să servească promovării obiectivelor politice ale UE de dezvoltare durabilă și securitate alimentară, în conformitate cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;
28. subliniază că, pentru a proteja zonele vulnerabile, construcția de baraje și consolidarea acestora în țările cel mai puțin dezvoltate nu sunt suficiente și, de aceea, face apel la un efort concertat în abordarea problemei de bază, nu doar a simptomelor, prevenind astfel cheltuirea inutilă a banilor contribuabililor europeni;
29. solicită așadar UE ca, în abordarea cauzelor care stau la baza frecvenței și intensității mărite a inundațiilor, să-și ia noi angajamente în materie de reducere a gazelor cu efect de seră în vederea îndeplinirii obiectivului său de limitare a schimbărilor climatice la 2°C

deasupra nivelului preindustrial;

30. îndeamnă UE să pună în aplicare la scară largă și să promoveze măsuri de reducere care să vizeze carbonul negru, precum recuperarea metanului din extragerea cărbunelui, țițeiului și gazelor și din transporturi, captarea metanului în gestionarea deșeurilor și utilizarea mașinilor de gătit ecologice de uz casnic, care vor contribui la combaterea schimbărilor climatice și la reducerea retragerii ghețarilor;
31. își reafirmă convingerea că barajele hidroelectrice mici sunt mai sustenabile și mai viabile din punct de vedere economic decât amenajările hidroelectrice mari; în mod particular, subliniază că opțiunile descentralizate, utilizate la scară mică (microsistemele hidroelectrice și sistemele electrice solare pentru locuințe) care se bazează pe resursele regenerabile locale sunt mai adecvate în zonele rurale situate la mare distanță de rețelele de aprovizionare centralizate;
32. subliniază că, în ceea ce privește efectele asupra retragerii ghețarilor, carbonul negru rămâne o cauză la fel de prevalentă precum dioxidul de carbon; reamintește că, îndeosebi cărbunele negru și ozonul din straturile mai joase ale atmosferei sunt poluanți aerieni care dăunează sănătății, reduc speranța de viață și grăbește topirea zăpezii și gheții în întreaga lume, inclusiv în zona arctică, Himalaya și alte regiuni glaciare și acoperite cu zăpadă; subliniază faptul că ozonul este, de asemenea, cel mai important poluant atmosferic vinovat de reducerea recoltelor, afectând astfel securitatea alimentară; ia act de faptul că metanul este un precursor important al formării ozonului și că reducerea emisiilor de metan duce, de asemenea, la reducerea formării de ozon;
33. îndeamnă la luarea de măsuri urgente în vederea reducerii emisiilor de carbon negru și metan, în special prin promovarea cercetării și investițiilor în tehnologie care vizează reducerea emisiilor poluante, ca metodă rapidă de stopare a topirii ghețarilor; apreciază că, având în vedere durata de viață atmosferică scurtă a carbonului negru și a metanului, o atenuare combinată prin intermediul unor strategii imediate ar putea reduce radical și rapid pericolul pe care îl reprezintă fenomenele GLOF;
34. recomandă Uniunii Europene să promoveze tehnologiile existente care reduc drastic emisiile de carbon negru; subliniază că sprijinirea și încurajarea adoptării de reglementări pentru a interzice tehnicile de defrișare prin arderea pădurilor, impunerea unor verificări stricte și periodice în ceea ce privește emisiile autovehiculelor, limitarea arderii biomasei și monitorizarea emisiilor anuale ale centralelor electrice; invită UE să promoveze cele 16 măsuri diferite de reducere a emisiilor de carbon negru și de metan care sunt prezentate în raportul PNUM „Evaluarea integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic”, pentru a obține atât îmbunătățiri ale calității aerului, cât și beneficii pentru mediu pe termen mediu în dialogul său cu țările în curs de dezvoltare și să urmărească extinderea diferitelor acorduri regionale existente în materie de prevenire a poluării aerului pe baza activității întreprinse în cadrul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi (CLRTAP);
35. invită UE să promoveze crearea unui sistem global de avertizare timpurie pentru inundații, alunecări de teren și tsunami (eventual sub auspiciile ONU) și să asigure faptul că aceste informații ajung în zonele îndepărtate și la segmentele cele mai vulnerabile ale populației în țările în curs de dezvoltare;
36. face trimitere la negocierile în curs pentru a include carbonul negru în revizuirea

Protocolului de la Goteborg la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi (CLRTAP) ca model și subliniază că trebuie dat curs raportului PNUM „Evaluarea integrată a carbonului negru și a ozonului troposferic” elaborând un plan de acțiune global în vederea reducerii emisiilor factorilor de influență climatică de scurtă durată;

37. solicită Uniunii Europene, având în vedere caracterul transfrontalier al fenomenelor GLOF, să promoveze dialogul între țări în vederea elaborării de politici care abordează catastrofele naturale și să încurajeze investiții adecvate pentru a proteja de inundații țările din regiunea Hindukuș-Himalaya; solicită cu tărie recunoașterea faptului că aceasta nu este o chestiune cu care se confruntă doar o singură țară, ci numeroase țări, drept care, în rezoluția sa, solicită o abordare multilaterală;
38. recomandă crearea de urgență a unei agenții transfrontaliere, înființată sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite, cu scopul expres de a face schimb de date disponibile, de a aborda problemele și cauzele pericolelor hidrologice transfrontaliere și de a propune măsuri corespunzătoare de adaptare și atenuare; subliniază că, fără o astfel de agenție dotată cu autoritate, negocierile critice privind prevenirea și reducerea inundațiilor se pot dovedi imposibil de finalizat între țările aflate în conflict; subliniază că regiunile glaciare, atât de des sursă a inundațiilor, sunt considerate puncte de importanță strategică, pentru că formează granițe între națiuni și, ca atare, părțile afectate s-ar putea dovedi reticente să facă schimb de informații vitale;
39. subliniază că proiectele de construcții de baraje au un impact asupra securității internaționale și că aceste impacturi pot fi negative, creând conflicte transfrontaliere, tulburări sociale și daune pentru mediu, reamintește, însă, că aspectele aprovizionării cu energie și apă pot avea și un impact pozitiv prin promovarea dialogului între statele și regiunile învecinate;
40. subliniază că orice planuri privind barajele ar trebui evaluate pe baza a cinci valori: echitate, eficiență, proces decizional participativ, durabilitate și responsabilitate; la un nivel mai general, insistă ca procesul de luare a deciziilor în materie de baraje să țină seama pe deplin de noțiunea drepturilor omului; în mod special, reamintește că, în cazul în care proiectele afectează popoarele indigene și tribale, aceste procese trebuie să fie ghidate de consimțământul lor exprimat liber, prealabil și în cunoștință de cauză; solicită efectuarea unor studii de impact amănunțite, care să evalueze pe deplin costurile de mediu și sociale ale proiectelor în materie de baraje care trebuie realizate într-un mod transparent, cu participarea cetățenilor, înainte de aprobarea oricăror proiecte legate de baraje;
41. își exprimă preocuparea față de faptul că Banca Mondială a cheltuit peste 100 miliarde de USD pe construcția de baraje, în special pe proiecte hidroelectrice de mari dimensiuni orientate pe export, care au dus la strămutarea unui număr estimat de 40-80 de milioane de persoane, la pierderea mijloacelor de trai, la deteriorarea ecosistemelor și la acumularea unor datorii enorme pentru țările în curs de dezvoltare;
42. subliniază că oamenii care au fost strămutați din cauza construirii de baraje nu ar trebui doar să primească compensații financiare, ci ar trebui asigurată și capacitatea lor de a-și asigura mijloace de trai pe termen lung;
43. solicită evaluarea cuprinzătoare, transparentă și participativă a întregii game de opțiuni

existente pentru a reduce impactul inundațiilor și pentru a îndeplini necesitățile în materie de apă și energie, acordându-se prioritate soluțiilor bazate pe respectarea ecosistemelor și pe creșterea eficienței și durabilității sistemelor existente;

44. îndeamnă UE să urmeze politici de gestionare „soft-path” pentru a face față inundațiilor; recunoaște că condițiile de inundații nu sunt statice și, ca atare, necesită o abordare flexibilă; recomandă îmbunătățirea sistemelor de prognoză a inundațiilor, întărirea rezistenței clădirilor la inundații și dezvoltarea unor sisteme de acumulare sau deviere spre zone inundabile;
45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.